

Presumim de patrimoni

Josep Maria Rovira i Valls
Director

Enguany estem d'enhorabona perquè coincideixen tot un plegat de notícies i efemèrides que dignifiquen el nostre patrimoni i ens fan una mica més grans. Ens hem d'alegrar de l'obertura del **Museu Casteller de Catalunya**, a Valls, un equipament cultural de país, una eina que dignifica, encara més el món casteller, declarat, el 2010, Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per la Unesco. La seva ubicació a la plaça del Blat, ha servit per generar una nova plaça que, molt encertadament la ciutat ha decidit dedicar a **Pere Català Roca**, fotògraf, historiador, editor i home de CULTURA i de PAÍS que també forma part del nostre patrimoni; la descoberta de la placa commemorativa ha coincidit amb el centenari del seu naixement. Quin goig!

Enguany, també s'escauen altres efemèrides que ens toquen de prop: el 400 aniversari de la mort de **Francesc Vicent Garcia**, el rector de **Vallfogona**, el nostre gran poeta barroc, al qual la nostra revista li dedica dos articles fets per qui en saben més: l'Albert Rossich i l'Enric Querol; també és l'any **Lluís Domènech i Montaner**, que ens ha ocupat dues revistes parlant de l'Institut Pere Mata i de la Casa Navàs de Reus, i en aquesta revista el Josep M Sans Travé, ha fet cinc petits articles, que es poden llegir dos en paper i tots a Cultura i Paisatge Digital que relaten la seva importància en l'estudi del patrimoni les nostres comarques; i també de molt a prop, ens toca celebrar el centenari de **Josep Vallverdú**, un dels altres grans homes del país, fill adoptiu de l'Espluga de Francolí i mestre de tots nosaltres. I encara hi hem d'afegir el cinquantenari de **Cèsar Martinell**, que ha passat una mica de punteres, però al qual dedicarem un monogràfic aquest any que ve.

Les commemoracions serveixen per donar a conèixer al personatge homenatjat a molta més gent, més enllà dels seus estudiosos. El cas del rector de Vallfogona ha servit per descobrir la personalitat d'un poeta, més desconegut del que ens pensem, o en qualsevol cas mal conegut. De passada, Vallfogona de Riucorb s'ha tornat a situar al mapa com un poble encès de ganes de generar vides i futur.

És en aquesta línia que el país avança, oferint oportunitats que generin l'autoestima dels seus habitants, fomentant l'orgull de pertinença i generant emocions empàtiques amb tots els que hi mostren interès. Però, el país necessita que l'ajudem perquè sol no branda. Només s'estima allò que es coneix i és això el que ens ha d'esperonar a fer funcionar les nostres institucions públiques i privades a presumir i mostrar el patrimoni que tenim com una font segura de futur.

